

Lovforslag nr. L 101. Fremsat den 25. november 1998 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Kongeriget Thailand

§ 1. Overenskomst af 23. februar 1998 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Kongeriget Thailand til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 30.

Stk. 3. Overenskomsten mellem Den Kongelige Danske Regering og Den Kongelige Rege-

ring i Thailand til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskat og formueskat, der blev undertegnet i Bangkok den 14. april 1965, skal ophøre med at have virkning i overensstemmelse med artikel 30 i den i stk. 1 og 2 nævnte overenskomst.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

OVERENSKOMST
MELLEM
REGERINGEN I KONGERIGET DANMARK OG
REGERINGEN I KONGERIGET THAILAND
TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING
OG FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE
FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMSTSKATTER.

OVERENSKOMST
MELLEM
REGERINGEN I KONGERIGET DANMARK OG
REGERINGEN I KONGERIGET THAILAND
TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING
OG FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE
FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMSTSKATTER.

Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Kongeriget Thailand, der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på skatter på indkomst, der udskrives på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvorledes de opkræves.

2. Som skatter på indkomst skal anses alle skatter, der pålægges hele indkomsten, eller dele af indkomst, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, samt skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er især:

(a) I Danmark:

- (i) indkomstskatten til staten;
- (ii) den kommunale indkomstskat;
- (iii) den amtskommunale indkomstskat;
- (iv) skatter i henhold til kulbrinteskatteloven;

(herefter omtalt som »dansk skat«);

(b) I Thailand:

- (i) indkomstskatten (the income tax);
- (ii) olieindkomstskatten (the petroleum income tax);

(herefter omtalt som »thailandsk skat«).

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinan-

den om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- (a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Thailand, alt efter sammenhængen;
- (b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- (c) udtrykket »Thailand« betyder Kongeriget Thailand og omfatter ethvert område, som støder op til Kongeriget Thailands territorialfarvand, og som efter thailandsk lovgivning og i overensstemmelse med folkeretten er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Kongeriget Thailand kan udøve rettigheder med hensyn til havbunden eller dennes undergrund og overliggende vande og med hensyn til naturforekomster;
- (d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab, enhver anden sammenslutning af personer og enhver enhed, som er skattepligtig efter de gældende skattelove i en af de kontraherende stater;
- (e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- (f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;

- (g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller luftfartøj, undtagen når sådanne skibe eller luftfartøjer udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat;
- (h) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
- (i) I Danmark: Skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
 - (ii) I Thailand: Finansministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
- (i) udtrykket »skat« betyder dansk skat eller thailandsk skat alt efter sammenhængen;
- (j) udtrykket »statsborger« betyder:
- (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til hver en tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde, registrering eller ethvert andet kriterium af lignende karakter. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- (a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- (b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller

hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;

- (c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- (d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater søge at afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale og fastsætte de nærmere regler for anvendelsen af overenskomsten i forhold til denne person. Så længe sådan gensidig aftale ikke er opnået, skal denne person i hver af de kontraherende stater ved anvendelsen af denne overenskomst anses for ikke at være hjemmehørende i den anden kontraherende stat.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- (a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- (b) en filial;
- (c) et kontor;
- (d) en fabrik;
- (e) et værksted;
- (f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes;
- (g) en gård eller plantage;
- (h) et pakhús, i tilfælde hvor en person stiller lagerfaciliteter til rådighed for andre;
- (i) en byggeplads, et anlægs-, monterings-, eller samlearbejde eller tilsynsopgaver i forbindelse hermed, hvis sådanne arbejder varer i en periode eller perioder, der tilsammen udgør mere end 6 måneder;

- (j) levering af tjenesteydelser, herunder rådgivningsydelser, foretaget af en person hjemmehørende i en kontraherende stat og udført af ansatte medarbejdere eller andet personale, når virksomhed af denne karakter udøves for det samme projekt eller et projekt forbundet hermed i den anden kontraherende stat i en periode eller perioder, der tilsammen udgør mere end 6 måneder inden for en 12-måneders periode.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- (a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- (b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- (c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- (d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- (e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på avertering, tilvejebringelse af oplysninger, udøvelse af videnskabelig forskning eller på tilsvarende former for virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter for foretagendet;
- (f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i litra a) - e) nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, i tilfælde hvor en person - der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandlet i stykke 5 - handler i en kontraherende stat på vegne af et foretagende i den anden kontraherende stat, skal dette foretagende anses for at have et fast driftssted i den førstnævnte kontraherende stat, hvis en sådan person:

- (a) har og sædvanligvis udøver i den førstnævnte stat en fuldmagt til at indgå aftaler på foretagendets vegne, med mindre denne per-

sons virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet;

- (b) ikke har en sådan fuldmagt, men sædvanligvis i den førstnævnte stat opretholder et varelager tilhørende foretagendet, hvorfra han regelmæssigt effektuerer ordrer eller leverer varer på foretagendets vegne; eller
- (c) ikke har en sådan fuldmagt, men sædvanligvis modtager ordrer i den førstnævnte stat udelukkende eller næsten udelukkende for foretagendet og for andre foretagender som kontrolleres af dette eller har en kontrollerende interesse i det.

5. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i den anden kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i den anden stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed. Hvis en sådan repræsentant udelukkende eller næsten udelukkende driver virksomhed på vegne af dette foretagende og andre foretagender, der kontrolleres af dette eller har en kontrollerende interesse i dette, vil han dog ikke blive betragtet som en uafhængig repræsentant i dette stykkes betydning.

6. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrolleres eller kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i den anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af landbrug eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i landbrug og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret

til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe, både og luftfartøjer skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. I tilfælde, hvor ejerskab af aktier eller andre selskabsrettigheder i et selskab berettiger ejeren af sådanne aktier eller selskabsrettigheder til at benytte fast ejendom, der tilhører selskabet, kan indkomsten fra direkte brug, udlejning, eller benyttelse i enhver anden form af sådan nydelsesret beskattes i den kontraherende stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Såfremt bestemmelserne i stykke 3 ikke medfører andet, skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostnin-

ger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, enten i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. I tilfælde, hvor fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibsfart og luftfart

1. Indkomst eller fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved drift af luftfartøjer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

2. Indkomst eller fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved drift af skibe i international trafik, kan beskattes i den anden kontraherende stat, men den skat der pålignes i denne anden stat skal nedsættes med et beløb svarende til 50 pct. deraf.

3. Indkomst eller fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat fra brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhangere, pramme og lignende udstyr til transport af containere) i tilknytning til indkomst fra drift af skibe eller luftfartøjer i international trafik, skal ved anvendelsen af stykkerne 1 og 2

behandles som indkomst fra drift af skibe eller luftfartøjer i international trafik.

4. Bestemmelserne i stykkerne 1 og 2 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

5. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 1 og 4 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af SAS Danmark A/S, den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor

- (a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- (b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, kan denne anden stat foretage

en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten, såfremt denne anden stat anser reguleringen for berettiget. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende stater kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige 10 pct. af udbyttet.

De kontraherende stater kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal

bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

5. I tilfælde hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat. Intet i dette stykke skal kunne fortolkes således, at det er til hindrer for, at en kontraherende stat i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat påligner indkomstskat på anvendelsen af fortjeneste i et dér beliggende fast driftssted, men den pålignede skat skal i intet tilfælde overstige den skat, der pålægges udbytter i en kontraherende stat i overensstemmelse med bestemmelserne i stykke 2 i denne artikel.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renterne er et selskab, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- (a) 10 pct. af renternes bruttobeløb, hvis de modtages af enhver form for finansiel institution (herunder et forsikringselskab);
- (b) 15 pct. af renternes bruttobeløb i andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal renter, der hidrører fra en kontraherende stat, og

som betales med hensyn til et lån ydet, garanteret eller sikret af regeringen i den anden kontraherende stat, nationalbanken i denne anden stat eller enhver styrelse eller ethvert organ (herunder en finansiel institution), der fuldt ud er ejet eller er kontrolleret af denne regering, være fritaget fra skat i den førstnævnte stat.

4. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger.

5. Bestemmelserne i stykkerne 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, driver erhvervsvirksomhed gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for den betalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

6. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når den, der betaler renten, er denne stat selv, en lokal myndighed eller en person, som er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor personen, der betaler renterne, uanset om han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller fast sted i forbindelse med hvilket den gæld, hvoraf renterne betales, er stiftet, og sådanne renter bæres af et sådant fast driftssted eller fast sted, skal renterne dog anses for at hidrøre fra den stat, hvori det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

7. I tilfælde hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket at renten set i forhold til den gældsfordring for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte

beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, men den således pålignede skat må ikke overstige:

- (a) 5 pct. af bruttobeløbet, hvis royalties betales som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende enhver ophavsret til litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde;
- (b) 15 pct. af bruttobeløbet i andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og film og bånd anvendt til udsendelse i fjernsyn eller radio, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig erfaring, og for anvendelsen af eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr i forbindelse hermed.

4. Bestemmelserne i stykkerne 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal

bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når den, der betaler renten, er denne stat selv, en lokal myndighed eller en person, som er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor personen, der betaler royalties, uanset om han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller fast sted i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royalties er påtaget, og sådanne royalties afholdes af et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne royalties dog anses for at hidrøre fra den stat, hvori det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

6. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet, set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller af rørlig ejendom, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele fore-

Bilag til f. t. l. vedr. Kongeriget Danmark og regeringen i Kongeriget Thailand

tagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan kun beskattes i denne stat.

4. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved afhændelse af containere (herunder anhängere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), som omhandlet i artikel 8, stk. 3, kan kun beskattes i denne stat.

5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end de i stykke 1, 2, 3 og 4 nævnte kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

6. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af SAS Danmark A/S, den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved frit erhverv eller ved anden virksomhed af selvstændig karakter, kan kun beskattes i denne stat, undtagen i følgende tilfælde, hvor sådan indkomst også kan beskattes i den anden kontraherende stat:

- (a) hvis han i en eller flere perioder, der tilsammen udgør 90 dage eller mere i nogen 12-måneders periode, har et fast sted, som står til rådighed for ham i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed. I dette tilfælde kan dog kun den del af indkomsten, som kan henses til dette faste sted, beskattes i den anden stat; eller
- (b) hvis hans ophold i den anden kontraherende stat strækker sig over en eller flere perioder, der tilsammen udgør 90 dage eller mere i nogen 12-måneders periode. I dette tilfælde kan dog kun den del af indkomsten, som hid-

rører fra hans virksomhed i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelses- eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Såfremt bestemmelserne i artiklerne 16, 18 og 19 ikke medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i den anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- (a) modtageren ikke opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen overstiger 183 dage i nogen 12-måneders periode, og
- (b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
- (c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat.

4. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et luftfartøj, der anvendes i international trafik af Scandinavian Airlines System (SAS), kan sådant vederlag kun beskattes i Danmark.

Artikel 16

Bestyrelses honorarer

1. Bestyrelses honorarer og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjem-

mehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Gage, løn og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af funktionær i en ledende direktørstilling i et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde hvor indkomst ved personlig virksomhed, som udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse på indkomst, der oppebæres ved virksomhed, som udøves i en kontraherende stat, hvis besøget i denne stat væsentligt er støttet af offentlige midler fra den anden kontraherende stat eller en politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf.

Artikel 18

Pensioner og livrente

1. (a) Pensioner (og andre lignende vederlag), der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;

(b) Enhver betaling, hvadenten den er periodisk eller ikke-periodisk, som foretages i henhold til den sociale sikringslovgivning i en kontraherende stat eller under enhver offentlig foranstaltning, som iværksættes af en kon-

traherende stat med henblik på social velfærd;

(c) Enhver livrente, som hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat

kan beskattes i begge kontraherende stater.

2. Udtrykket »livrente« betyder i denne artikel fastsatte summer, der er periodisk betalbare til fastsatte tidspunkter, enten for livstid eller for et bestemt tidsrum eller et tidsrum, som lader sig bestemme, i henhold til en forpligtelse til at præstere disse betalinger mod rimeligt og fuldt vederlag i penge eller penges værdi (på anden måde end tjenesteydelser).

Artikel 19

Offentligt hverv

1.

(a) Gage, løn og andre lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, eller en politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

(b) Sådan gage, løn og andre lignende vederlag kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som:

- (i) er statsborger i denne stat; eller
- (ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.

2.

(a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

(b) En sådan pension kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18 skal finde anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag, og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsaktivitet, der drives af en kontraherende stat, el-

ler en politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf.

Artikel 20

Studerende

En fysisk person som er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende med det formål

- (a) at studere ved et universitet eller anden anerkendt uddannelsesinstitution; eller
- (b) at gennemgå oplæring med henblik på at kunne udøve et erhverv eller et fag; eller
- (c) at studere eller drive forskning i egenskab af modtager af et stipendium, et tilskud eller en pris fra en offentlig, religiøs, velgørende, videnskabelig, litterær eller uddannelsesmæssig organisation;

skal ikke beskattes i den førstnævnte stat af:

- (i) beløb modtaget fra udlandet med henblik på hans underhold, uddannelse, studium, forskning eller oplæring;
- (ii) det pågældende stipendium eller tilskud eller den pågældende pris; og
- (iii) indkomst fra personligt arbejde i denne stat i en periode, der ikke overstiger 5 år, forudsat at indkomsten med rimelighed kan anses for nødvendig indtjening til hans underhold og uddannelse.

Artikel 21

Professorer, lærere og forskere

1. En fysisk person som er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som efter indbydelse fra et universitet, en læreanstalt, en skole eller en anden tilsvarende uddannelsesinstitution, som er godkendt af den kompetente myndighed i den førstnævnte kontraherende stat, besøger den førstnævnte kontraherende stat i en periode, der ikke overstiger to år, udelukkende med det formål at undervise eller forske eller begge dele ved en sådan uddannelsesinstitution, skal fritages for beskatning i denne anden kontraherende stat af enhver form for vederlag for sådan undervisning eller forskning.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke gælde for indkomst ved forskning, hvis den pågældende

person driver sådan forskning primært til gavn for en eller flere bestemte personer.

Artikel 22

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 5 og 14 skal en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udøver virksomhed i den anden kontraherende stat i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter beliggende i denne anden stat, med hensyn til sådanne aktiviteter anses for at udøve virksomhed i denne anden stat gennem et der beliggende fast driftssted eller fast sted.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden udøves i en periode eller perioder, der tilsammen ikke overstiger 30 dage inden for enhver 12-måneders periode. Ved anvendelsen af dette stykke skal virksomhed udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentlig den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal virksomhed udøvet på boreplatform ud for kysten kun udgøre et fast driftssted, hvis virksomheden udøves i en periode eller perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for enhver 12-måneders periode. Ved anvendelsen af dette stykke skal virksomhed udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentlig den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

Artikel 23

Andre indkomster

1. Indkomster, som ikke er omhandlet i de forudgående artikler i denne overenskomst, og som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis den person, som modtager indkomsten, og

som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettlighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

3. Uanset bestemmelserne i stykkerne 1 og 2 kan indkomster, som ikke er omhandlet i de forudgående artikler i denne overenskomst, og som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, beskattes i den anden stat, når de hidrører fra denne anden stat.

Artikel 24

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. Den lovgivning, der er i kraft i de kontraherende stater, skal fortsat være gældende for beskatning af indkomst i de respektive kontraherende stater, medmindre andet udtrykkeligt er bestemt i denne overenskomst. Når indkomst er skattepligtig i begge kontraherende stater, skal der gives lempelse for dobbeltbeskatning i overensstemmelse med de følgende stykker i denne artikel.

2. I Danmark:

- (a) Medmindre bestemmelserne i litra (c) medfører andet skal Danmark i tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Thailand, indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Thailand;
- (b) fradraget skal imidlertid ikke overstige den del af indkomstsatten, beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Thailand;
- (c) i tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Thailand, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstsatten tillade fradraget den del af indkomstsatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Thailand.

(d) Hvor der i medfør af lovgivningen i Thailand er indrømmet fritagelse for eller nedsættelse af thailandsk skat, der i overensstemmelse med artikel 7 skal betales af fortjeneste, som et dansk foretagende har oppebåret fra et fast driftssted i Thailand, skal der ved anvendelsen af litra (a) og litra (b) indrømmes fradrag i dansk skat for thailandsk skat, som om en sådan fritagelse eller nedsættelse ikke var blevet indrømmet. Det er en forudsætning for dette, at det faste driftssted driver erhvervsvirksomhed (bortset fra virksomhed inden for den finansielle sektor), og at ikke over 25 pct. af sådan fortjeneste består af renter og fortjeneste ved afhændelse af aktier og obligationer eller består af fortjeneste, der hidrører fra tredjeland.

(e) I tilfælde hvor udbytte er betalt af et selskab, der er hjemmehørende i Thailand, til en person (som er et selskab), der er hjemmehørende i Danmark, og som direkte eller indirekte ejer 25 pct. eller mere af aktiekapitalen i det førstnævnte selskab, skal sådant udbytte være fritaget for beskatning i Danmark, forudsat at det udbyttebetalende selskab driver erhvervsmæssig virksomhed (bortset fra virksomhed inden for den finansielle sektor), og at ikke over 25 pct. af selskabets fortjeneste består af renter og fortjeneste fra afhændelse af aktier og obligationer eller består af fortjeneste, der hidrører fra tredjelande.

(f) Ved anvendelsen af litra (a) og (b) i dette stykke skal thailandsk skat på royalties, som betales som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig erfaring, og for anvendelsen af eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr i forbindelse hermed, anses for at være betalt med den sats, der gælder efter artikel 12, stykke 2, når de aktiver, for hvilke der er betalt royalties, er anvendt i forbindelse med virksomhed (bortset fra virksomhed inden for den finansielle sektor), som er udøvet i Thailand. Thailandsk skat skal dog i intet tilfælde anses for at være betalt med en skat,

der er højere end den skattesats, der gælder for royalties under thailandsk lovgivning.

Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, når royalties betales mellem forbundne foretagender som omhandlet i artikel 9, eller når royalties betales i forbindelse med aktiver, som sælges og leases tilbage af den, som betaler royalties.

- (g) Bestemmelserne i litra (d) - (f) skal finde anvendelse i de første 10 år, hvori overenskomsten er gældende. De kompetente myndigheder skal rådføre sig med hinanden for at afgøre, om denne periode skal forlænges. En sådan forlængelse skal være gældende fra den dato og under iagttagelse af sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende ophør, som måtte blive fastsat mellem de kontraherende stater gennem udveksling af noter ad diplomatisk vej eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige procedurer.

4. I Thailand skal dansk skat, der i overensstemmelse med denne overenskomst betales af indkomst hidrørende fra kilder i Danmark, indrømmes som fradrag i den thailandske skat, der skal betales af den pågældende indkomst. Fradraget skal dog ikke overstige den del af den thailandske skat, beregnet før fradraget er givet, der kan henføres til sådan indkomst.

5. I tilfælde hvor indkomst i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst er fritaget for dansk skat, og hvor en fysisk person i henhold til den gældende lovgivning i Thailand er skattepligtig af den nævnte indkomst for så vidt angår det beløb, som er overført til eller modtaget i Thailand og ikke for så vidt angår hele beløbet, skal den fritagelse, der skal gives i Danmark efter denne overenskomst, kun omfatte den del af indkomsten, som er beskattet i Thailand.

Artikel 25

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til hjemsted, er eller

måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, skal ikke i nogen af de kontraherende stater kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særligt med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet.

3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat ved udøvelse af samme virksomhed.

4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7, eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, ved ansættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige fortjeneste være fradragsberettigede under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

6. Bestemmelserne i denne artikel skal ikke kunne fortolkes således, at de forpligter en kontraherende stat til at yde de samme personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser på grund af civilstand og familiemæssige forpligtelser, som ydes til personer, der er hjem-

meørende i denne stat, til personer som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat.

7. Bestemmelserne i denne artikel skal kun finde anvendelse på skatter, som er omfattet af denne overenskomst.

Artikel 26

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde hvor en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 25, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Sagen skal indbringes inden for de tidsfrister, der er fastsat i den interne lovgivning i den kontraherende stat, hvor skatteyderen er hjemmehørende.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på at opnå enighed i overensstemmelse med de foregående stykker. Når det skønnes tilrådeligt mundtligt at udveksle synspunkter med henblik på at kunne opnå enighed,

kan sådan udveksling af synspunkter finde sted gennem en kommission bestående af repræsentanter for de kontraherende staters kompetente myndigheder.

Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er opnået i henhold til denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse eller retsforfølgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med, de skatter der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- (a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- (b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- (c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 28

Medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære

re embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 29

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til de områder under Danmarks suverænitet, som udtrykkeligt er holdt uden for denne overenskomsts anvendelse, eller til ethvert område, for hvis internationale forbindelser Danmark er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej, efter at de forfatningsmæssige betingelser er opfyldt.

2. Medmindre de kontraherende stater aftaler andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 31, på den måde som er angivet i nævnte artikel, også bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på ethvert område, til hvilken den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 30

Ikrafttræden

1. De kontraherende staters regeringer skal give hinanden underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt.

2. Overenskomsten skal træde i kraft 30 dage efter datoen for den sidste af de i stykke 1 omhandlede underretninger, og dens bestemmelser skal have virkning som følger:

(a) I Thailand

- (i) for så vidt angår skatter indeholdt ved kilden, for beløb betalt eller overført fra og med den 1. januar i det år, der følger efter det, hvor overenskomsten træder i kraft;
- (ii) for så vidt angår andre indkomstskatter, for skatteår eller regnskabsperioder der begynder fra og med den 1. januar i det år, der følger efter det, hvor overenskomsten træder i kraft.

(b) I Danmark

- (i) for så vidt angår skatter indeholdt ved kilden, for indkomst som oppebæres fra og med den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft;
- (ii) for så vidt angår andre indkomstskatter, for skatter som skal betales vedrørende ethvert indkomstår, som begynder fra og med den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft.

3. Overenskomst mellem Den Kongelige Regering i Danmark og Den Kongelige Regering i Thailand til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af beskatningsunddragelse for så vidt angår indkomstskat og formueskat, undertegnet i Bangkok den 14. april 1965, skal ophøre med at have virkning for så vidt angår indkomst, som er omfattet af denne overenskomst i medfør af bestemmelserne i stykke 2.

Artikel 31

Opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft uden tidsbegrænsning, men hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give skriftlig meddelelse om opsigelsen senest den 30. juni i ethvert kalenderår, efter at der er forløbet et tidsrum på 5 år fra det år overenskomsten træder i kraft.

I så fald skal overenskomsten ophøre med at have virkning som følger:

(a) I Thailand

- (i) for så vidt angår skatter indeholdt ved kilden, for beløb betalt eller overført fra og med den 1. januar i det år, der følger efter det, hvor meddelelsen er givet;
- (ii) for så vidt angår andre indkomstskatter, for skatteår eller regnskabsperioder der begynder fra og med den 1. januar i det år, der følger efter det, hvor meddelelsen er givet.

(b) I Danmark

- (i) for så vidt angår skatter indeholdt ved kilden, for indkomst som oppebæres fra og med den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor meddelelsen er givet;
- (ii) for så vidt angår andre indkomstskatter, for skatter som skal betales vedrørende ethvert indkomstår, som begynder fra og med den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor meddelelsen er givet.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Bangkok, den 23. februar 1998, på engelsk.

For Regeringen i
Kongeriget Danmark

Niels Kaas Dyrhund

For Regeringen i
Kongeriget Thailand

Surin Pitsuwan

PROTOKOL

Ved undertegnelsen af overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Thailand til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, er de undertegnede blevet enige om følgende bestemmelser, som skal udgøre en integrerende del af overenskomsten:

1.

(1) For så vidt angår artikel 5, stykke 3: Hvis en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, stiller et pakhuis eller enhver anden indretning i en af de kontraherende stater til rådighed for andre personer med henblik på oplagring af varer, skal han anses for at udøve virksomhed i denne kontraherende stat gennem et fast driftssted.

(2) For så vidt angår artikel 5, stykke 3, litra (a) og (b) er der enighed om, at anvendelsen af indretninger til udlevering skal anses for at udgøre et fast driftssted, hvis disse anvendes som et salgssted.

2. For så vidt angår artikel 7 er der enighed om, at intet i denne artikel skal berøre anvendelsen af skattelovgivningen i en kontraherende stat vedrørende skatteligningen af en person i de tilfælde, hvor de oplysninger, der står til rådighed for skattemyndighederne i denne stat, er utilstrækkelige til at fastsætte denne persons skattepligtige fortjeneste, under forudsætning af at resultatet vil være i overensstemmelse med de principper, der er indeholdt i artiklen. Udtrykket »fortjeneste« i artikel 7 skal henføre til indkomst eller fortjeneste.

3. For så vidt angår artikel 8, stk. 2, er der enighed om, at den laveste af de skattesatser, som an-

vendes af Thailand på indkomst, som oppebæres af et foretagende i et hvilket som helst andet land ved drift af skibe i international trafik, skal finde anvendelse på denne overenskomst.

4. For så vidt angår artikel 10, stk. 5: Hvis Thailand efter denne overenskomst er undertegnet indgår en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning med et tredjeland, i hvilken der ikke findes bestemmelser om skat på anvendelsen af fortjenesten som omhandlet i det anførte stykke, eller hvori der fastsættes en lavere sats end i denne overenskomst, skal denne fritagelse eller lavere sats finde anvendelse på denne overenskomst.

5. For så vidt angår artikel 11, stykke 4, er der enighed om, at udtrykket »rente« omfatter rente betalt i forbindelse med kreditsalg så vel som gebyrer og provisioner betalt i forbindelse med optagelse af lån.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i to eksemplarer i Bangkok, mandag den 23. februar 1998, på engelsk.

For Regeringen i
Kongeriget Danmark

Niels Kaas Dyrlund

For Regeringen i
Kongeriget Thailand

Surin Pitsuwan

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er at bemyndige regeringen til at tiltræde en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Thailand, og dermed gennemføre dens bestemmelser i Danmark, når overenskomstens betingelser herfor er opfyldt. Overenskomsten afløser en overenskomst, som blev indgået i 1965. Den eksisterende overenskomst er på en række punkter forældet.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten har til formål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at både Danmark og Thailand beskatter en person eller et selskab af samme indkomst. Dette sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Den foreliggende dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder regler for, hvornår Danmark henholdsvis Thailand kan beskatte indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten). Desuden indeholder overenskomsten bestemmelser om, hvordan dobbeltbeskatning skal lempes, den såkaldte metodebestemmelse (overenskomstens artikel 24), og en bestemmelse om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger (overenskomstens artikel 27).

Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke afskærer bopælsstaten fra at medregne den udenlandske indkomst i sit beskatningsgrundlag. Dobbeltbeskatningen ophæves først »efterfølgende«.

Lempelsesmetoden er for Danmarks vedkommende *ordinær credit* samt *matching credit* i visse tilfælde. Ordinær credit indebærer, at når personer eller selskaber, der er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra kilder i Thailand, og Thailand i henhold til overenskomsten har ret til at beskatte denne indkomst, skal Danmark tillade, at den skat, der er betalt i Thailand af denne indkomst, fratrækkes i den danske skat af den samme indkomst. Fradraget kan ikke overstige den danske skat af denne indkomst. Matching credit indebærer, at Danmark i visse tilfælde skal give nedslag som om, der var betalt almindelig skat af en ind-

komst uanset, at skatten er nedsat for at fremme udenlandske investeringer. Der gives således credit for et beløb, der er større end den faktiske skattebetaling i Thailand. Matching credit omfatter forretningsmæssig indkomst uden for den finansielle sektor. Endvidere medregnes udbytter fra thailandske datterselskaber til danske moderselskaber ikke i den skattepligtige indkomst (eksemptes), uanset at skatten i Thailand på datterselskabet dér har været nedsat. Der gives endvidere matching credit for royalties. Denne matching credit er kombineret med en anti-misbrugsbestemmelse, således at der ikke kan spekuleres i »salg og tilbageleasing«. Bestemmelserne om matching credit er begrænset til at gælde i 10 år. Endelig er der en særlig bestemmelse om, at såfremt en indkomst med dansk kilde, som Thailand har ret til at beskatte i overensstemmelse med overenskomsten, ikke beskattes i Thailand som følge af, at den ikke hjemtages til Thailand, kan Danmark beskatte denne indkomst.

Bestemmelserne om matching credit følger de bestemmelser, der findes i en række nyere danske dobbeltbeskatningsoverenskomster. Der er dog kun givet matching credit for royalties i én anden nyere dobbeltbeskatningsoverenskomst, nemlig overenskomsten med Vietnam.

Efter den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst skal der gives lempelse efter eksemptionsprincippet. Dette indebærer, at Danmark i de tilfælde, hvor en indkomst med kilde i Thailand efter den gældende overenskomst kan beskattes dér, skal give nedslag for thailandsk skat efter forholdet mellem indkomsten fra Thailand og den samlede indkomst. Da denne lempelsesmetode ikke tager hensyn til størrelse af den udenlandske skat, har personer og selskaber med hjemsted i Danmark automatisk fået fordel af alle thailandske skattenedsættelser uanset indkomstens art. Dette, i kombination med, at den gældende overenskomst tillægger kildestaten (her Thailand) den fulde beskatningsret til renter og udbytter uden for moder-datterselskabsforhold, betyder, at disse indkomster ikke beskattes i Danmark. Den gældende overenskomst har dermed været særdeles egnet til

skattespekulation, hvilket dog i vid udstrækning er imødegået gennem intern dansk lovgivning, herunder navnlig lovfæstelsen af, at den danske skat, der kan gives credit i, er skatten på den danske nettoindkomst fra udlandet. På denne baggrund er den foreliggende overenskomst væsentligt bedre end den eksisterende.

Endelig tager den gældende overenskomst ikke højde for, at personer med hjemsted i Thailand, der modtager indkomst fra Danmark, som Thailand i medfør af overenskomsten kan beskatte, kan undgå den thailandske beskatning ved ikke at hjemtage den danske indkomst til Thailand.

Lempelsesmetoden er for Thailands vedkommende ordinær credit.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten følger i vid udstrækning den model for dobbeltbeskatningsoverenskomster, der er udarbejdet i OECD-regi, og som også ligger til grund for det danske forhandlingsgrundlag. Der er dog visse bestemmelser, der følger den model, der er udarbejdet i FN-regi for dobbeltbeskatningsoverenskomster til brug for forhandlinger mellem industrialiserede lande og udviklingslande. Ingen af modellerne er bindende for de to organisations medlemsstater. I praksis ses der mange afvigelser fra modellerne, da en overenskomst er et kompromis mellem to stater. Hertil kommer, at en overenskomst må rettes til efter lovgivningen i de to stater. Under gennemgangen af overenskomstens enkelte bestemmelser nedenfor, vil der blive gjort rede for de væsentligste afvigelser fra OECD's model.

Det skal særligt bemærkes, at den foreliggende overenskomst ikke ændrer ved beskatningsretten til pensioner. Både efter den gældende og den foreliggende overenskomst er der fuld kildestatsbeskatning af alle pensioner.

Som noget nyt indeholder overenskomsten en bestemmelse om beskatning af virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning og udvinding af kulbrinter.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Lovforslagets økonomiske og erhvervs-mæssige konsekvenser.

Formålet med dobbeltbeskatningsoverenskomster er at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer

mellem landene. Herved får personer og virksomheder i det ene land bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering og arbejde i det andet land som følge af, at dobbeltbeskatning minimeres. Dette har navnlig betydning i forbindelse med grænseoverskridende betalinger af renter, udbytter og royalties, idet kildestaten beskatter disse betalinger på bruttobasis, mens bopælsstaten beskatter på nettobasis.

Uden overenskomstens nedsættelse af kildestatens beskatning af disse betalinger, ville der meget ofte forekomme dobbeltbeskatning, hvis der skulle lempes med hjemmel i intern lovgivning, idet bopælsstatens skat som oftest ikke ville være tilstrækkelig til fuldt ud at kunne rumme kildestatens skat på disse betalinger. Denne dobbeltbeskatning ville ødelægge incitamentet til at investere i den anden stat. Samtidig ville det betyde en ringere konkurrencemæssig stilling for danske virksomheder sammenlignet med virksomheder fra lande, der har en dobbeltbeskatningsoverenskomst, i dette tilfælde med Thailand. Overenskomsten giver også større klarhed og sikkerhed ved vurderingen af de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

Virkingen af overenskomsten er begrænset til de områder, hvor der sker ændringer i forhold til den gældende overenskomst. De væsentligste ændringer for så vidt angår dansk beskatning vedrører udbytter, renter, royalties samt overskud i et fast driftssted.

Hvad angår udbytter fra et selskab i et af landene til et selskab / en person i det andet land kan disse efter forslaget højst beskattes i kildestaten med 10 pct. i moder/datterselskabsforhold mod 20 pct. efter den gældende overenskomst.

Renter fra et af landene til et selskab / en person i det andet land kan efter forslaget højst beskattes med 10 pct. i kildestaten for finansielle institutioner og 15 pct. i andre situationer, hvor den gældende overenskomst tillagde kildestaten beskatningsret efter satsen i intern lovgivning. Satsen for beskatning af renter i Thailand er aktuelt 15 pct.

For royalties er satsen sat ned fra 15 pct. til 5 pct. for så vidt angår kunstneriske royalties og fastholdt på 15 pct. for andre royalties.

Den lavere beskatning skønnes at medføre et beskedent dansk merprovenu som følge af en mindre lempelse i den danske skat.

Overskud i et fast driftssted, der ejes af et selskab i det andet land, kan efter den nye overenskomst pålægges en tillægsskat på indtil 10 pct. (»branch profit tax«). Dette kan medføre et beskedent provenutab som følge af en øget lempelse i den danske skat, idet

Danmark ikke har intern lovhjemmel til at udnytte denne beskatningsret.

Lempelsesmetoden for indkomst (eller formue), der beskattes i Thailand skifter fra eksemption til credit. Den thailandske skat er generelt noget mindre end den danske, hvilket vil medføre, at der skal gives en lavere lempelse end under den gældende overenskomst. Det er dog ikke muligt at skønne over, hvor stort et merprovenu der kan blive tale om. Dette afhænger af udviklingen i etablering og betalinger de to lande imellem.

Med hensyn til overenskomsten og dansk erhvervsliv kan det bl.a. nævnes, at nedsættelsen af kildestats-

beskatningen på udbytter, renter og royalties medfører, at virksomhedernes danske skat nemmere kan indeholde lempelsen for thailandsk skat. Dermed øges incitamentet til at investere i Thailand.

Danske virksomheder, som har overskud i et fast driftssted i Thailand vil dog kunne opleve en højere beskatning som følge af, at Thailand kan beskatte overskuddet med en tillægsskat på 10 pct.

Alt i alt er overenskomsten en tiltrængt ændring i forhold til den gældende overenskomst, der med sine høje kildestatsskatter og lempelse efter eksemptionsmetoden er helt utidssvarende og som vil kunne benyttes til skattespekulation i et vist omfang.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser.

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Beskedent merprovenu som følge af nedsat lempelse for skat på udbytter, renter og royalties samt fra overgang til creditlempelse.	Beskedent provenutab i det omfang Thailand pålægger »branch profit tax«
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Mindre kildestatsbeskatning af renter, udbytter og royalties fra Thailand.	Noget mindre lempelse for thailandske skatter ved skifte fra eksemptionslempelse til creditlempelse.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen	Ingen

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter lovforslagets § 1 bemyndiges regeringen til at tiltræde dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Thailand. Overenskomsten er optaget som bilag til lovforslaget, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre overenskomstens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Disse betingelser er, at de kontraherende staters regeringer skal give hinanden underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. For Danmarks vedkommende vil det sige, at det foreliggende lovforslag er endeligt

vedtaget og trådt i kraft. Overenskomsten vil træde i kraft på den 30. dag efter den sidste af disse underretninger, og den skal have virkning i Danmark

- for så vidt angår skatter indeholdt ved kilden, for indkomst der oppebæres fra og med den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft;
- for så vidt angår andre indkomstskatter, for skatter som skal betales vedrørende ethvert indkomstår, som begynder fra og med den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft., jfr. artikel 30.

Overenskomsten vil derefter være en del af de to staters skattelovgivning. Samtidig ophører den gældende overenskomst med at have virkning.

De enkelte artikler i den dansk-thailandske dobbelt-beskatningsoverenskomst har følgende bestemmelser:

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Overenskomsten omfatter juridiske og fysiske personer, der er hjemmehørende i en eller begge stater. Typisk vil situationen være den, at en person er fuldt skattepligtig til den ene stat, bopælsstaten, og begrænset skattepligtig til den anden stat, kildestaten.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

Artiklen opregner de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Alle danske skatter er omfattet, uanset om de er pålignet af staten, amterne eller kommunerne. Overenskomsten omfatter desuden alle skatter af samme eller væsentligt samme art, som efter overenskomstens underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

Artikel 3

Almindelige definitioner

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som over alt i overenskomsten har den anførte betydning. Færøerne og Grønland er specifikt undtaget fra definitionen af Danmark.

Foruden at definere det geografiske anvendelsesområde, defineres begreberne *person*, *selskab*, *foretagende i en kontraherende stat*, *international trafik*, *kompetent myndighed*, *skat* og *statsborger*.

Stk. 2 bestemmer, at med mindre andet følger af sammenhængen, skal alle udtryk, der ikke er defineret i overenskomsten, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

Stk. 1 fastlægger, hvad der skal forstås ved udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«.

Bestemmelsen hænger snævert sammen med artikel 1. I denne artikel blev den kreds af personer, der dækkes af overenskomsten, netop betegnet som: »personer, der er hjemmehørende i en af eller begge kontraherende stater«.

Rækkevidden af artikel 1 kan derfor kun forstås i sammenhæng med artikel 4.

»Hjemmehørende« er en person, der er fuldt skattepligtig til en stat i medfør af dennes lovgivning på basis af kriterier som bopæl, hjemsted, ledelsens sæde o.l.

En person kan udmærket være fuldt skattepligtig til begge stater i medfør af disses lovgivning.

I så fald bliver det bydende nødvendigt at afgøre, i hvilken stat en person er »hjemmehørende« med den virkning, at denne stat har status som bopælsstat. Dette hænger sammen med, at beskatningsretten til de forskellige typer indkomst, i medfør af de efterfølgende artikler, tillægges henholdsvis bopælsstaten eller kildestaten. Beskatningsretten kan også være delt mellem bopæls- og kildestat. Også i de tilfælde, er det afgørende at vide, hvilken status hver af staterne har.

Mens der således kan være tale om to gange fuld skattepligt, kan en skatteyder *aldrig* være *hjemmehørende i mere end en stat i henhold til overenskomsten*.

I tilfælde af fuld skattepligt til begge stater, indeholder resten af artiklen en række kriterier for, hvilken stat der skal have forrang som hjemmehørende-stat (bopælsstat).

Synspunktet er, at skatteyderen er hjemmehørende der, hvor tilknytningskriterierne er de stærkeste.

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til bestemmelserne i stk. 2.

Der nævnes en række kriterier i litra a-d.

Kriterierne skal anvendes i den rækkefølge, de nævnes. Kun hvis det foranstående kriterium ikke giver en løsning, kan man gå videre til det næste.

For selskaber m.v. afgøres spørgsmålet i henhold til bestemmelsen i stk. 3.

Mens resten af artiklen svarer til de normale modelkriterier, afviger stk. 3 væsentligt.

Normalt vil man lade den stat, hvor den virkelige ledelse har sit sæde være afgørende for hjemmehørende-afgørelsen i de situationer, hvor et selskab er undergivet fuld skattepligt til begge stater.

I den foreliggende overenskomst bestemmes det, at spørgsmålet skal løses ved forhandling mellem de kompetente myndigheder i hvert enkelt tilfælde. Så længe der ikke foreligger en sådan aftale, kan hver af staterne gå frem, som om der ingen overenskomst var, idet ingen af dem er forpligtet til at anse selskabet for hjemmehørende i den anden stat.

Afvigelsen skyldes, at der er forskel på dansk og thailandsk lovgivning vedrørende anvendelsen af ledelsens sæde som skattepligtigskriterium. Herved modvirkes evt. spekulation i at flytte rundt på ledelsens sæde.

*Artikel 5.**Fast driftssted*

Artiklen definerer, hvad der skal forstås ved fast driftssted.

Bestemmelsen er af stor vigtighed, idet det er en betingelse for, at kildestaten kan beskatte fortjeneste ved erhvervsvirksomhed, som drives dér af et foretagende i den anden stat, at erhvervsvirksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten, jf. artikel 7, stk. 1.

Bestemmelsen indeholder elementer fra FN-modellen, hvilket vil sige, at definitionen er noget bredere end OECD-modellen.

Fast driftssted omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, olie- eller gaskilde, en gård eller en plantage. Bygnings-, anlægs-, samle- eller monteringsarbejde udgør et fast driftssted, hvis det strækker sig over en periode eller perioder, der tilsammen udgør mere end 6 måneder. Denne frist er i overensstemmelse med FN-modellen, mens OECD-modellen har en tidsfrist på 12 måneder. Den gældende overenskomst har en tidsfrist på 3 måneder.

Et foretagende, der leverer tjenesteydelser, herunder rådgivning, gennem ansatte, får fast driftssted i kildestaten, hvis rådgivningen vedvarer i kildestaten i en eller flere perioder, som tilsammen varer mere end 6 måneder inden for en 12-måneders periode.

Denne er en FN-lignende bestemmelse.

I artiklens stk. 3 opregnes en række aktiviteter, der ikke udgør fast driftssted.

I stk. 4 bestemmes, at en afhængig agent udgør fast driftssted, hvis vedkommende har og sædvanligvis udøver en fuldmagt i kildestaten til at indgå aftaler på et foretagendes vegne.

Endvidere udgør agenten et fast driftssted, uanset at vedkommende ikke har fuldmagt men sædvanligvis opretholder et varelager i kildestaten, hvorfra vedkommende regelmæssigt effektuerer ordrer eller leverer varer for foretagendet, eller sædvanligvis modtager ordrer udelukkende eller næsten udelukkende for foretagendet og dets koncernforbundne foretagender. Denne bestemmelse er bredere end OECD-modellen, men svarer til den gældende overenskomst.

Efter stk. 5 giver en uafhængig agent ikke fast driftssted.

Stk. 6 bestemmer, at et moder-datterselskabsforhold ikke i sig selv medfører, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

*Artikel 6**Indkomst af fast ejendom*

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Denne standardbestemmelse er suppleret med en bestemmelse om, at hvis en aktiebesiddelse giver aktionæren brugsret over fast ejendom tilhørende selskabet, kan indkomst hidrørende fra sådan brugsret beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

*Artikel 7**Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed*

Artiklen i den foreliggende overenskomst følger OECD-modellen.

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, med mindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det fast driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af indkomsten i det faste driftssted.

Stk. 7 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

*Artikel 8**Skibsfart og luftfart*

Stk. 1 bestemmer, at indkomst ved drift af luftfartøjer i international trafik kun kan beskattes i den stat, hvor luftfartsforetagendet er hjemmehørende.

Stk. 2 bestemmer, at indkomst ved drift af skibe i international trafik både kan beskattes i den stat, hvor skibsfartsforetagendet er hjemmehørende, og i den anden stat. Sidstnævnte stat skal nedsætte sin skat med et beløb svarende til 50 pct. deraf. Denne bestemmelse svarer ikke til OECD-modellen, der giver den udelukkende beskatningsret til den stat, hvor skibsfartsforetagendet er hjemmehørende. Bestemmelsen svarer til den gældende overenskomst, og findes i mange dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og lande, der har fragtskatter. Thailand beskatter udenlandsk skibsfart med 3 pct. af bruttofragtbeløbet. Til bestemmelsen er der i protokollen knyttet en mestbegunstigelsesklausul. Såfremt Thailand indgår en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en anden stat, hvor raten for kildestatsbeskatning er lavere, skal denne lavere sats også gælde mellem Thailand og Danmark.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 skal finde tilsvarende anvendelse på indkomst, der oppebæres i tilknytning til indkomst fra drift af skibe eller luftfartøjer i international trafik ved udleje m.v. af containere, jfr. stk. 3.

Efter stk. 4 finder bestemmelserne i stk. 1 og 2 også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et foretningssællesskab m.v.

Stk. 5 bestemmer, at stk. 1 og 4 kun skal finde anvendelse på den del af SAS's fortjeneste, der svarer til den danske deltagelse i SAS.

Artikel 9

Forbundne foretagender

Artiklen knæsetter det såkaldte »arms-length princip« for transaktioner mellem forbundne foretagender. Heri ligger, at forbundne foretagender skal handle med hinanden på samme vilkår som de, der ville gælde på et frit marked mellem uafhængige foretagender. Hvis dette ikke er tilfældet, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten, således at denne kommer til at svare til den, der ville være opnået, hvis man havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Stk. 2 indeholder en bestemmelse om, at der kan foretages en korresponderende ændring i den stat, der har beskattet en indkomst, der retteligt skulle have været beskattet i den anden stat, når denne anden stat har gennemført sin ændring i ansættelsen.

Artikel 10

Udbytte

I henhold til stk. 1 og 2 kan udbytte beskattes i den stat, hvor aktionæren er hjemmehørende, men det kan dog også beskattes i den stat, hvorfra det udbetales med 10 pct af udbyttets bruttobeløb.

Der sondres ikke mellem, om aktionæren er et moderselskab eller ej.

Efter OECD-modellen beskattes udbytte lavere, når de tilfalder et moderselskab.

Efter den gældende overenskomst beskatter kildestaten med 20 pct., når der er tale om et moderselskab, og med intern udbytteskattesats i andre tilfælde. Der er derfor tale om en væsentlig nedsættelse i den foreliggende overenskomst.

Stk. 3 definerer, hvad der skal forstås ved udbytte.

Hvis udbyttet indgår i et fast driftssted eller et fast sted, og den aktiebesiddende, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller faste sted, skal udbyttet imidlertid beskattes som indkomst ved erhvervmæssig virksomhed, jfr. stk. 4.

Efter stk. 5 kan en stat ikke beskatte udbytte, der betales af et selskab i den anden stat, med mindre det betales til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, eller har direkte forbindelse med et fast driftssted eller fast sted i den førstnævnte stat. Dette gælder, uanset om indkomsten er indtjent i den førstnævnte stat. Der kan pålignes en »branch profits tax«, d.v.s. en skat på faste driftssteders overskud (ud over den almindelige selskabsskat) svarende til udbytte-skatten efter denne artikel. Bestemmelsen er kommet ind på thailandsk foranledning. Argumentet herfor er, at der skal ske en ens beskatning, uanset om erhvervsvirksomheden drives gennem et datterselskab eller en filial. I den tilhørende protokol er der indsat en mestbegunstigelsesklausul, der medfører, at hvis Thailand indgår en dobbeltbeskatningsoverenskomst med et tredjeland, og overenskomsten anvender en lavere sats end i overenskomsten med Danmark, skal denne lavere sats også finde anvendelse for Danmarks vedkommende.

Artikel 11

Renter

Efter stk. 1 og 2 kan renter beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende. Den stat hvorfra de udbetales, kildestaten, kan også beskatte renterne med 10 pct. af rentens bruttobeløb, hvis modtageren er enhver form for finansiel institution, og med 15 pct. i alle andre tilfælde.

Efter den gældende overenskomst, kan renten beskattes fuldt ud i kildestaten efter dennes interne kildestatssats. Den foreliggende overenskomst er en væsentlig forbedring på dette punkt.

Stk. 3 indeholder en undtagelsesbestemmelse, hvorefter det udelukkende er bopælsstaten der beskatter renter, når der er tale om lån, der er ydet, garanteret eller sikret af den anden stat eller dennes nationalbank, eller ethvert andet organ, der er helejet af eller kontrolleret af den anden stat. Hermed skulle det være sikret, at der ikke tages kildeskatt af renter i forbindelse med statsgaranterede eksportkreditter.

Stk. 4 definerer renter.

Efter stk. 5 kan kildestaten beskatte renten fuldt ud som erhvervsindkomst, hvis den fordring, der ligger til grund for den betalte rente, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller fast sted, som rentens retmæssige ejer, der er hjemmehørende i den anden stat, har i kildestaten.

Stk. 6 indeholder en definition af, hvor en rente anses for at have kilde.

Stk. 7 gentager det »arms-length princip«, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 12

Royalties kan beskattes både i bopælsstaten og kildestaten. Kildestaten kan dog ikke beskatte kunstneriske, litterære og videnskabelige royalties med mere end 5 pct., og 15 pct. i andre tilfælde, jfr. stk. 1 og 2.

Den gældende overenskomst fastsætter kildestatens beskatning til 15 pct. i alle tilfælde.

Endvidere har den en særbestemmelse om, at indkomst ved salg af ophavsrettigheder og, patenter m.v. kan beskattes i kildestaten med 15 pct. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i den nye overenskomst.

Stk. 3 definerer royalties.

Efter stk. 4 beskattes royalties som erhvervsmæssig indkomst i kildestaten, hvis den rettighed eller det formuegode, der ligger til grund for royaltybetalingen, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller fast sted, som royaltybeløbets retmæssige ejer har i den anden stat.

Stk. 5 fastlægger, hvor en royalty skal anses for at have kilde.

Stk. 6 gentager det »arms-length princip«, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 13.

Kapitalgevinster

Efter stk. 1 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved salg af fast ejendom kildestaten d.v.s. den stat, hvor ejendommen er beliggende.

Efter stk. 2 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved afståelse af rørlig formue, der indgår i et fast driftssted eller fast sted, kildestaten. Tilsvarende gælder, hvis det faste driftssted eller faste sted som sådant afhændes.

Efter stk. 3 tilkommer fortjeneste ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, bopælsstaten.

Efter stk. 4 kan kapitalgevinst ved afhændelse af de containere, der er omfattet af artikel 8, stk. 3, kun beskattes i bopælsstaten.

Efter stk. 5 er det kun bopælsstaten, der kan beskatte alle andre typer avancer. Hovedeksemplet på, hvad dette dækker, er aktieavancer.

° Stk. 6 indeholder en særbestemmelse, der sikrer, at Danmark kan beskatte de kapitalgevinster ved salg af skibe og luftfartøjer, der svarer til SAS Danmark A/S's andel i SAS.

Artikel 14

Frit erhverv

Indkomst fra frit erhverv, som en person- såsom selvstændig læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor- fra den ene stat udøver i den anden stat, kan beskattes i den anden stat, under forudsætning af:

- at den pågældende har et fast sted til sin rådighed i den anden stat, og dette faste sted står til vedkommendes rådighed i 90 dage eller mere i nogen 12-måneders periode; eller
- han opholder sig sammenlagt i denne anden stat 90 dage eller mere i nogen 12-måneders periode.

Den sidste bestemmelse er en afvigelse fra OECD-modellen. Bestemmelsen går imidlertid igen i en række dobbeltbeskatningsoverenskomster, og følger princippet i FN-modellen.

Begrebet »fast sted« er, i modsætning til begrebet »fast driftssted«, ikke defineret i selve overenskomsten. Normalt vil der til fast sted blive krævet, at der er en lokalitet, som kunder kan henvende sig på. Liberalt erhverv kan imidlertid udøves i en række tilfælde, uden at der er en sådan lokalitet. Her er det blevet fundet rimeligt, at anse udøvere af liberale erhverv, der tilbringer mere end 90 dage inden for 12 måneder i den anden stat, for at have en så nær erhvervsmæssig tilknytning til denne stat, at beskatningen kan finde sted dér.

Artikel 15.

Personligt arbejde i tjenesteforhold

Hvis en person udfører lønarbejde i den anden stat, kan denne stat beskatte lønnen (kildestatsbeskatning).

Dette gælder dog ikke, hvis arbejdstageren opholder sig i arbejdsstaten i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, og lønnen betales af en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i kildestaten, og vederlaget ikke udredes af et fast driftssted eller fast sted som arbejdsgiveren har i arbejdsstaten, jfr. stk. 1 og 2.

I henhold til stk. 3 kan løn ved arbejde ombord på skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik, kun beskattes der, hvor skibs- eller luftfartsvirksomheden er hjemmehørende.

Stk. 4 indeholder en bestemmelse om, at ansatte i SAS, der er bosiddende i Danmark kun kan beskattes her.

Bilag til f. t. l. vedr. Kongeriget Danmark og regeringen i Kongeriget Thailand

*Artikel 16.**Bestyrelshonorarer*

I tilfælde, hvor en person, der bor i den ene stat, får bestyrelshonorarer som medlem af bestyrelsen i et selskab i den anden stat, kan denne anden stat beskatte honoraret (kildestatsbeskatning). Tilsvarende gælder funktionærer i en ledende direktørstilling.

*Artikel 17.**Kunstnere og sportsfolk*

Efter stk. 1 kan den stat, hvor den pågældende optræder, beskatte vederlaget (kildestatsbeskatning).

Hvis vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsmanden selv, det vil ofte være et selskab, der beherskes af vedkommende, kan kildestaten også beskatte, jf. stk. 2.

Danmark har kun ringe mulighed for at udnytte denne beskatningsret, idet dette kræver, at den udenlandske kunstner eller sportsmand har et så langvarigt arrangement med en dansk arbejdsgiver, at der opstår et egentligt lønmodtagerforhold.

Stk. 3 bestemmer, at kildestaten ikke kan beskatte, når den pågældendes besøg i kildestaten i væsentligt omfang er støttet af offentlige midler fra bopælsstaten.

Dette afviger fra OECD-modellen, men er en meget praktisk regel, der sikrer, at officielle kulturarrangementer ikke beskattes i kildestaten.

*Artikel 18**Pensioner og livrenter*

Alle pensioner kan beskattes i begge stater. Dette gælder pensioner i forbindelse med tidligere tjenesteforhold, private pensioner samt alle sociale pensioner o.l. Dette betyder, at der er ren kildestatsbeskatning.

Dette svarer til den gældende overenskomst. Efter artikel 17 er der kildestatsbeskatning af alle pensioner, der står i forbindelse med tidligere tjenesteforhold. Efter artikel 21 er der kildestatsbeskatning af alle øvrige pensioner.

*Artikel 19**Offentligt hverv*

Vederlag m.v., der udbetales af staten, amter og kommuner, for hverv udført for denne stat m.v., kan kun beskattes i denne stat.

Der er dog en undtagelse. Hvis vederlaget udbetales til en person, der er hjemmehørende i og arbejder i den anden stat, samt er statsborger i denne anden stat, eller ikke blev hjemmehørende i denne stat med det formål

at udføre hvervet, kan kun bopælsstaten beskatte vederlaget.

Som et praktisk eksempel kan nævnes en lokalansat ved en ambassade.

Hvis en dansk statsborger, der bor i Danmark, bliver ansat som kok ved den thailandske ambassade, eller en svensk statsborger, der bor i Danmark, bliver ansat samme steds som chauffør, kan Danmark beskatte den pågældendes løn fra ambassaden.

Hvis den svenske statsborger ikke allerede boede i Danmark, da han fik ansættelsen ved ambassaden, men flytter hertil for at arbejde for denne, er det derimod Thailand, der kan beskatte hans løn, jf. stk. 1.

Offentlige pensioner, der udbetales af stat, amt eller kommune som følge af et tidligere bestående tjenesteforhold (tjenestemandspensioner), kan kun beskattes i kildestaten.

Også her er der imidlertid en undtagelse, idet bopælsstaten kan beskatte sådanne pensioner, hvis modtageren er hjemmehørende og statsborger i denne stat, jf. stk. 2.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder dog ikke for vederlag og pension, der udbetales af en stat m.v. for varetagelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, som staten driver. I så fald skal bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18 finde anvendelse.

*Artikel 20**Studerende*

En studerende, lærling eller en person, fra det ene land, der opholder sig i det andet land udelukkende for at studere, blive oplært eller forske i egenskab af modtager af et stipendium, et tilskud eller en pris fra en offentlig, religiøs, velgørende, videnskabelig, litterær eller uddannelsesmæssig organisation, skal i studiestaten være fritaget for beskatning af:

- beløb modtaget fra udlandet til underhold m.v.
- det pågældende stipendium m.v.
- indkomst fra personligt arbejde i tjenesteforhold i studiestaten, når indkomsten med rimelighed kan anses for nødvendigt underhold og uddannelse. Denne fritagelse kan højst gives i 5 år.

*Artikel 21**Professorer, lærere og forskere*

En person, som besøger en stat efter invitation fra et universitet, en skole o.l. udelukkende med det formål at undervise eller forske eller begge dele ved en sådan uddannelsesinstitution, skal fritages for beskatning i den anden stat af vederlaget herfor. Besøget må ikke overstige 2 år.

Bestemmelsen gælder ikke, hvis den forskning, der drives, primært er til gavn for en eller flere bestemte personer.

Artikel 22

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning og udvinning af kulbrinter

Denne bestemmelse er indsat efter dansk ønske. Ingen af de to modeloverenskomster indeholder særbestemmelser, der regulerer dette område.

I henhold til stk. 1 og 2 skal virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinning af kulbrinter anses for udøvet gennem et fast driftssted eller fast sted dér. Der er dog en bagatelgrænse. Såfremt virksomheden ikke strækker sig ud over et tidsrum af 30 dage inden for en 12-måneders periode, er der ikke tale om et fast driftssted eller fast sted.

Efter stk. 3 skal virksomhed udøvet på boreplatform ud for kysten kun udgøre et fast driftssted, hvis virksomheden udøves i en periode eller perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for enhver 12-måneders periode. Dermed behandles denne virksomhed parallelt med bygge- og anlægsarbejder i artikel 5.

Bestemmelserne svarer til det danske forhandlingsoplæg. I dette behandles virksomhed med efterforskningsplatforme parallelt med bygge- og anlægsarbejder. Der er dog den forskel, at fristen for, at der opstår fast driftssted, er 365 dage inden for 18 måneder, svarende til at der er en frist på 12 måneder, for at bygge- og anlægsarbejder kan anses for fast driftssted i kildestaten.

Den foreliggende overenskomst har ingen særregler for supplytrafik. Efter det danske oplæg skal supplytrafik, der er forsyningstrafik fra et sted i en stat, til borerigge i den samme stat, beskattes efter reglerne for international trafik. Da udenlandske firmaer ikke har tilladelse til at foretage denne form for trafik i Thailand, har dette dog ikke den store betydning.

Artikel 23

Andre indkomster

Andre indkomster end de indkomstformer, der er nævnt i de forudgående artikler, kan kun beskattes i bopælsstaten, jfr. stk. 1.

Dette gælder dog ikke, hvis den person, der erhverver indkomsten, og som er hjemmehørende i den ene stat, har et fast driftssted i den anden stat, og indkomsten er direkte knyttet til dette faste driftssted, jfr. stk. 2. Herfra er dog indkomst ved fast ejendom undtaget.

Hidrører andre indkomster fra den anden stat, kan denne stat dog beskatte.

Artikel 24

Ophævelse af dobbeltbeskatning

Lempelsesmetoden er for Danmarks vedkommende *ordinær credit*. Ordinær credit indebærer, at når personer eller selskaber, der er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra kilder i Thailand, og Thailand i henhold til overenskomsten har ret til at beskatte denne indkomst, skal Danmark tillade, at den skat, der er betalt i Thailand af denne indkomst, fratrækkes i den danske skat af den samme indkomst. Fradraget kan ikke overstige den danske skat af denne indkomst, jfr. stk. 2, litra a og b.

I tilfælde, hvor en indkomst kun kan beskattes i Thailand, giver Danmark eksemption med progressions forbehold, jfr. stk. 2, litra c.

I visse situationer gives der dog *matching credit*. Matching credit indebærer, at Danmark i visse tilfælde skal give nedslag, som om der var betalt almindelig skat af en indkomst uanset, at skatten er nedsat for at fremme udenlandske investeringer. Der gives således *credit* for et beløb, der er større end den faktiske skattebetaling i Thailand. Matching credit gives i de tilfælde, hvor en dansk virksomhed oppebærer fortjeneste fra et fast driftssted i Thailand, og der efter Thailands lovgivning er indrømmet fritagelse eller nedsættelse af den thailandske skat på disse indkomster. Det er en betingelse for at give *matching credit*, at det faste driftssted driver erhvervsvirksomhed uden for den finansielle sektor, og at ikke over 25 pct. af sådan fortjeneste består af renter og fortjeneste ved afhændelse af aktier og obligationer eller består af fortjenester fra tredjeland, jfr. stk. 2, litra d.

Endvidere skal *udbytter* fra thailandske datterselskaber til danske moderselskaber ikke medregnes i den skattepligtige indkomst (eksemptes), uanset at skatten i Thailand på datterselskabet har været nedsat. Der er opstillet de samme betingelser vedrørende datterselskabet virksomhed og indkomst, som gælder for de faste driftssteder, jfr. stk. 2, litra e.

Der gives endvidere *matching credit* for *royalties* fra Thailand. Denne *matching credit* gives, når de aktiver, for hvilke der er betalt *royalties*, er anvendt i forbindelse med virksomhed - bortset fra virksomhed inden for den finansielle sektor - som er udøvet i Thailand. For at sikre, at overenskomsten aldrig kan medføre en forpligtelse til at lempe med et større beløb, end Thailand kan tage i henhold til interne lovgivning, er der indsat en klausul om, at den interne skattesats

udgør overgrænsen. Bestemmelsen er kombineret med en *anti-misbrugsbestemmelse*, således at der ikke kan spekuleres i »salg og tilbageleasing«. Bestemmelsen gælder ikke mellem koncernforbundne selskaber, jfr. stk. 2 litra f.

Bestemmelserne om matching credit er begrænset til at gælde i 10 år, jfr. litra g.

Bestemmelserne om matching credit følger de bestemmelser, der findes i en række nyere danske dobbeltbeskatningsoverenskomster. En noget videre bestemmelse om matching credit for royalties findes i overenskomsten mellem Danmark og Vietnam.

Efter den gældende overenskomst giver Danmark eksemption.

Lempelsesmetoden er for Thailands vedkommende ordinær credit, jfr. stk. 4.

Thailand har ikke noget progressionsforbehold i de tilfælde, hvor en indkomst efter overenskomsten kun kan beskattes i Danmark.

Der er indsat en særlig bestemmelse om, at såfremt en fysisk person har en indkomst med dansk kilde, som Thailand har ret til at beskatte i overensstemmelse med overenskomsten, men denne indkomst ikke beskattes i Thailand eller kun beskattes delvist som følge af, at den ikke - eller kun delvist - hjemtages til Thailand, skal Danmark kun lempe i det omfang, der er sket beskatning i Thailand, jfr. stk. 5.

Artikel 25

Ikke-diskriminering

Stk. 1 - 5 bestemmer, at de to stater ikke må diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både fysiske og juridiske personer. Bestemmelsen gælder også for de statsborgere, der ikke er hjemmehørende i den ene eller begge staterne. På betingelse af at statsløse personer er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, gælder ikke-diskrimineringen også disse personer.

En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, der er hjemmehørende i den ene stat, skattemæssige fordele, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område, jfr. stk. 6.

Ikke-diskrimineringsbestemmelsen skal kun finde anvendelse på de skatter, der er dækket af overenskomsten.

Artikel 26

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, der er hjemmehørende i en

af staterne, mener, at vedkommende udsættes for en beskatning, der er i strid med overenskomsten. Det er herunder fastsat, at de kompetente myndigheder i de to stater skal søge ved gensidig aftale at løse de vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af aftalen.

Overenskomsten pålægger ikke de to staters kompetente myndigheder nogen forpligtelse til at blive enige.

Artikel 27

Udveksling af oplysninger

Artiklen pålægger de kompetente myndigheder i de to stater at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser kan føres ud i livet.

Artiklen kan ikke pålægge nogen af de to stater pligt til at udføre forvaltningsakter, der strider mod dens eller den anden stats lovgivning og forvaltningsspraksis; til at meddele oplysninger, som ikke kan opnås efter dens eller den anden stats lovgivning eller forvaltningsspraksis; eller meddele oplysninger, der ville røbe erhvervmæssige hemmeligheder, eller oplysningen, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 28

Medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Overenskomsten berører ikke skattemæssige begrundelser for medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder.

Artikel 29

Territorial udvidelse

Overenskomsten kan i sin helhed eller med de nødvendige ændringer udvides til at gælde for Færøerne og/eller Grønland, forudsat at disse områder måtte ønske det, og at disse områder opfylder betingelsen om, at de påligner skatter af væsentlig samme art, som de skatter overenskomsten finder anvendelse på.

Artikel 30

Ikrafttræden

Overenskomsten træder i kraft 30 dage efter den sidste dato, på hvilken de respektive regeringer har givet hinanden skriftlig underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. »Forfatningsmæssige betingelser«

vil for Danmarks vedkommende sige, at det foreliggende lovforslag er endeligt vedtaget.

Overenskomsten har for Danmarks vedkommende virkning for så vidt angår skatter indeholdt ved kilden, for indkomster der oppebæres fra og med den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft. For så vidt angår andre indkomstskatter, for skatter som skal betales vedrørende ethvert indkomstår, som begynder fra og med den 1. januar i ethvert indkomstår, som begynder fra og med den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft.

Den gældende overenskomst fra 1965 ophører med at have virkning, når den foreliggende overenskomst får virkning.

Artikel 31

Opsigelse

Overenskomsten er uopsigelig i 5 år, og kan herefter opsiges med 6 måneders varsel før udgangen af ethvert kalenderår.

Protokol

Til overenskomsten knytter sig en protokol.

I denne foretages der en præcisering af visse begreber i artiklerne 5, 7 og 11.

De væsentligste bestemmelser er de to mestbegunstigelsesklausuler, der knytter sig til artiklerne 8 og 10. Disse bestemmelser er nærmere omtalt i forbindelse med bemærkningerne til disse artikler, jfr. ovenfor.

Til § 2

Efter lovforslagets § 2 træder loven i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til § 3

Efter lovforslagets § 3 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, idet skattespørgsmål hører under det færøske og grønlandske hjemmestyres kompetence.

Til lovforslag nr. L 101. Skriftlig fremsættelse (25. november 1998)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Kongeriget Thailand.

(Lovforslag nr. L 101).

Der er forhandlet en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Thailand. For at regeringen kan tiltræde overenskomsten, og derved gennemføre dens bestemmelser i Danmark, kræves, at Folketinget vedtager en lov herom.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Thailand har til formål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at de to lande beskatter samme indkomst hos det samme skattesubjekt. Dette sker ved, at overenskomsten regulerer hvilke af de to lande, der kan beskatte forskellige typer indkomst, som en person hjemmehørende i det ene land (bopælsstaten) modtager fra det andet land (kildestaten). Endvidere er der regler for, hvordan bopælsstaten skal ophæve dobbeltbeskatningen, når begge stater beskatter samme indkomst.

Overenskomsten afløser overenskomsten af 14. april 1965.

Den nye overenskomst omfatter kun indkomstskatter.

De væsentligste ændringer i forhold til den gældende overenskomst er følgende:

Danmark lempes efter *creditmetoden* med *matching credit*. Dette er en ændring i forhold til den gældende overenskomst, hvor lempelsesmetoden er en meget vidtgående *eksempion*, der i modsætning til, hvad der er det typiske, også omfatter *udbytter* og *renter*.

Matcing credit omfatter forretningsmæssig indkomst uden for den finansielle sektor og ro-

yalties, med mindre der er tale om salg og tilbageleasing eller parterne er koncernforbundne.

Sådan som bestemmelsen om *matching credit* for royalties er udformet, skulle der ikke være mulighed for at spekulere i denne. Udbytter i moder-datterselskabsforhold er eksempt, også hvis datterselskabets indkomst er nedsat i henhold til særlige skattebegunstigelser.

Bestemmelserne om *matching credit* er tidbegrænset til 10 år.

Lempelsesbetemmelsen indeholder yderligere en regel om, at såfremt Thailand har beskatningsretten til en indkomst, men indkomsten ikke beskattes, fordi den ikke hjemtages til Thailand, kan Danmark beskatte indkomsten. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i den gældende overenskomst.

Dette skift i lempelsesbestemmelsen (metoden) er en væsentlig forbedring i forhold til den eksisterende overenskomst.

Bestemmelsen om beskatning af international trafik er ikke ændret i den nye overenskomst. For så vidt angår beskatningen af skibsfarten nedsætter kildestaten sin beskatning med 50 pct. Som noget nyt, er der imidlertid i en protokolbestemmelse indsat en mestbegunstigelsesklausul. Hvis et andet land får en lempeligere beskatning af skibsfarten, skal denne lempeligere beskatning også finde anvendelse for Danmarks vedkommende.

Efter den nye overenskomst beskattes udbytter i kildestaten i alle tilfælde med 10 pct.

Der er her tale om en væsentlig nedsættelse i forhold til den gældende overenskomst, hvor udbytter i moder-datterselskabsforhold kildestatsbeskattes med 20 pct., og i andre tilfælde beskattes med intern sats i kildestaten. Til gengæld indføres der en såkaldt »branch profits tax«, d.v.s. en skat på faste driftssteders overskud, svarende til den kildestatsbeskatning, der pålignes udbytter i moder-datterselskabsforhold.

Efter den nye overenskomst beskattes renter med 10 pct. når de betales til finansielle institutioner og 15 pct. i andre tilfælde. Efter den gældende beskattes renter med satsen efter intern lovgivning i kildestaten uden nogen nedsættelse.

Royalties beskattes efter den nye overenskomst med 5 pct. for kunstneriske royalties og 15 pct. i andre tilfælde, hvor alle royalties beskattes med 15 pct. efter den gældende overenskomst.

Der er ingen ændring for så vidt angår pensioner. Både efter den nye og den gældende overenskomst er der ren kildestatsbeskatning.

Den nye overenskomst indeholder en bestemmelse om beskatning af kulbrintevirksomhed. Der er fast driftssted eller fast sted efter 30 dage. Dette gælder såvel til lands som på kontinentalsoklen.

Virksomhed med boreplatforme ud for kysten udgør kun fast driftssted, hvis den varer mere end 183 dage inden for enhver 12-måneders periode.

Den foreliggende overenskomst er således på en række punkter væsentlig bedre for Danmark, end tilfældet er med den eksisterende.

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser, og den skønnes at være nogenlunde provenuneutral, idet der vil være et beskedent merprovenu som følge af nedsat lempelse for skat på udbytter, renter og royalties samt fra overgangen til creditlempelse. På den anden side vil der være et beskedent provenutab i det omfang Thailand pålægger »branch profits tax«.

Jeg skal hermed anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.